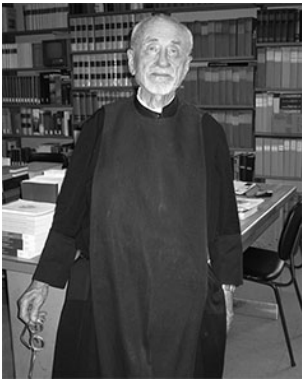

М. С. Тимошик

Павлик Партеній

ПАВЛИК Партеній (30. 05. 1919, с. Бушковичі, нині Підкарпатського воєводства, Польща — 17. 05. 2019, м. Гроттаферрата, Італія) — церковний діяч. Був помічником складальника ручного набору друкарні отців василіян у м. Жовква (нині Львівського р-ну Львівської обл.). 1936 митрополит *Андрей Шептицький* відправив його із групою юнаків до італійського монастиря Гроттаферрата поблизу Риму, де при місцевій друкарні вони мали заснувати гурток українських друкарів і розпочати видання богослужбових книг українською мовою. 1939—46 навчався у Папському Григоріанському університеті, де здобув докторат з філософії за працю «*Doctrina Ps. Dionysii de cognitione Dei eiusque interpretatio in doctrina S. Thomae*», водночас 1940—41 слухав лекції з церковного права у Папському східному інституті. 1942 рукопокладений на священника. У Гроттаферратській друкарні разом із іншими українцями набирав, тиражував і поширював (переважно у слов'янських країнах) найбільш відповідальні видання церковнослов'янською мовою — Біблію, Апостол, Требник, Служебник. Під час 2-ї світової війни у червні 1944 у результаті нальотів американської авіації друкарню зруйновано, у середині 1945 її роботу відновлено. П. видавав книги і українською мовою, найцінніша серед них — молитовник кишенькового формату для українців-емігрантів «Хвалімо Господа» (1945); а також наукові праці авторів-українців італійською мовою, зокрема розвідку [Є. Онацького](#) «*Studi di storia e di cultura Ucraina*» («Студії з історії української культури», 1939). Учителював у малих семінаріях василіян в Італії, виготовив іконостаси для 4-х українських церков у Великій Британії, розписував церкви в Італії, Німеччині, США. 1963 опікувався митрополитом Йосифом Сліпим, який перебував у монастирі після звільнення з радянських таборів. 1965 відвідав УРСР, на прохання настоятеля монастиря передав священнику у Львові видане в Італії Святе Письмо

у перекладі *І. Хоменка* (перевіз його через митницю, загорнувши у материнський вишитий рушник). Упродовж останніх 10-ти р. свого життя П. був найстаршим мешканцем ґроттаферратської обителі та єдиним українцем із колись численної монашої братії українського походження.

Рекомендована література

1. Тимошик М. Від книжкового арешту врятував материн рушник // Літературна Україна. 2014, 24 квіт.;
2. Його ж. Українська книга і преса в Італії. К., 2015;
3. Бублик Л. Скромний син землі Перемиської — отець Партеній Петро Павлик. Л., 2018.

Бібліографічний опис:

Павлик Партеній / М. С. Тимошик// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2024. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-881769>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).